

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved § 16 i Straffelovstillæget af 1. April 1905 fik Justitsministeren Beføjelse til, naar Straffen for en Person mellem 14 og 18 Aar ikke skønnedes at ville overstige en lavere Grad af Strafarbejde, at undlade Paatale paa Betingelse af, at den paagældende anbragtes under betryggende Forhold og blev undergivet et passende Tilsyn. Ved § 15 i Straffelovstillæget af 1. April 1911 er denne Beføjelse for Justitsministeren bibeholdt, idet han kan bestemme, at Paatalen, naar Straffen for en Person mellem 14 og 18 Aar ikke skønnes at ville overstige en lavere Grad af Strafarbejde, kan bortfalde paa Betingelse af, at den paagældende enten undergives Værgeraadsforsorg eller undtagelsesvis anbringes under andre Forhold, der skønnes at være betryggende, og i et efter Tilfældets Beskaffenhed fastsat Aaremaal, der kan udstrækkes indtil det fyldte 21. Aar, undergives et dertil skikket Tilsyn gennem en i saadant Øjemed virkende Forening eller paa anden Maade. Tiltalefrafald i Medfør af denne Bestemmelse kan altsaa kun meddeles af Justitsministeren, for hvem alle Sager af denne Art maa forelægges, medmindre Statsadvokaten skønner, at Sagen bør fremmes til Tiltale. Ligeledes skal efter Straffelovstillægets § 15 Spørgsmaalet om Sagens Genoptagelse, hvis den paagældende inden den fastsatte Tidsfrists Udløb gør sig skyldig i ny Forbrydelse eller begaar væsentlig Overtrædelse af de ham af Tilsynet givne Forskrifter, forelægges for Justitsministeren.

Allerede ved det af Straffelovskommissionen af 1905 udarbejdede Udkast (1912) til Almindelig borgerlig Straffelov foresloges det imidlertid i § 73, at Beføjelsen til at undlade Paatale, mod at den paagældende undergaves Værgeraadsforsorg, naar Straffen for en Person mellem 14 og 18 Aar ikke vilde overstige 2 Aars Strafarbejde, skulde tilkomme Paatalemyndigheden, ligesom Spørgsmaalet om Genoptagelse af disse Sager foresloges afgjort af Paatalemyndigheden, idet Kommissionen fandt det naturligt, at denne Beføjelse blev henlagt til den almindelige Paatalemyndighed.

I § 56 i det af Professor Torp i 1917 udarbejdede Udkast til Lov om almindelige borgerlige Forbrydelser var Spørgs-

maalet om Tiltalefrafald ligeledes henlagt til Anklagemyndigheden, naar Straffen ikke antoges at ville overstige Arbejdsfængsel i 2 Aar, medens Afgørelsen ellers var forbeholdt Justitsministeren. Derimod har den i 1917 nedsatte Straffelovskommission i § 32 i sit i 1923 udarbejdede Udkast til Almindelig borgerlig Straffelov bibeholdt den nugældende Regel, hvorefter Afgørelsen i alle Tilfælde er henlagt til Justitsministeren, idet Kommissionen mente kun heri at se en betryggende Garanti for Afgørelsernes Ensartethed. Ud fra samme Betragtning var det i det af Justitsministeren i Folketinget den 2. December 1924 fremsatte Forslag til Almindelig borgerlig Straffelov i § 34 bestemt, at Afgørelsen i alle Tilfælde skulde træffes af Justitsministeren, medens Afgørelsen ved § 33 i det af Justitsministeren i Rigsdagssamlingen 1927—28 fremsatte Forslag til Borgerlig Straffelov, blev foreslaaet henlagt til Justitsministeren eller med hans Bemyndigelse til Rigsadvokaten.

Naar Afgørelsen af Spørgsmaalet om Tiltalefrafald nu foreslaas henlagt til Statsadvokaterne, skyldes det Ønsket om at forenkle og fremskynde Behandlingen af de almindelige Sager om Tiltalefrafald, idet en Forelæggelse for en Centralmyndighed, hvad enten dette er Justitsministeriet eller Rigsadvokaten, nødvendig medfører en Forsinkelse af Sagen, hvilket ofte er følt som en Gene i de heromhandlede Sager, hvor det er af Interesse hurtigt at faa tilvejebragt en Ordning med Hensyn til de paagældende Børns Forhold. Henlæggelsen af Afgørelsen til Statsadvokaterne er efter Ministeriets Formening fuldt forsvarlig, hvorved bemærkes følgende:

Da Tiltalefrafaldet i 1905 blev indført, maatte det staa som det ekstraordinære, der krævede en højere Myndigheds Approbation, og Centralisationen var nødvendig for dengang at skabe en vis Ensartethed i Afgørelserne. At Justitsministeriet havde Afgørelsen, var saa meget naturligere, som hele Værgeraadsinstitutionen i sin Tid henhørte under Justitsministeriet.

Disse Forudsætninger er nu væsentligt ændrede. Værgeraadsinstitutionen henhører nu ikke mere under Justitsministeriet, og efter at den her omhandlede Lovgivning nu har bestaaet i over 20 Aar, er der